

یادآوری اعرابی: اعراب جزئی (قرارداد)

یکی از مهمترین مهارت‌های زبان عربی، پیدا کردن نقش کلمات در جمله می‌باشد که قطعاً داشتن این مهارت، ما را در حل تست‌های قواعدی کمک می‌کند. اکنون به بررسی نقش‌ها و انواع جملات می‌پردازیم:

مرفوع	منصوب	مجرور
ونَ	ینَ	ینَ
انِ	ینِ	ینِ
اصلی (وْ)	فرعی منصوب به کسره (یْ)	اصلی (یْ)
اصلی (وْ)	اصلی (یْ)	فرعی مجرور به فتحه (یْ)

اسم جمع مذکر سالم (۱)	شیاطین/براهین / قوانین/مساکین
اسم مثنی (۲)	گسلان/عطشان / غضبان
اسم جمع مونث سالم (۳)	مَعذون / و مفرد
اسم غیر منصرف (۴)	اصوات/اموات/ابیات /موات

۱۰۰٪ فرعی (۱)
۱۰۰٪ فرعی (۲)
۱/۳ فرعی (۳)
۱/۳ فرعی با شرط (۴)

جدول اعراب جزعی

ال نگرفته باشه و مضاف هم نباشد زیرا اگر ال بگیرد یا مضاف شود اعرابش اصلی می‌شود (یْ)

قانون طلایی مضاف:

اسم جمع مذکر شالم یا مثنی هر گاه مضاف باشند (یْ) حذف می‌شود پس:

صدیقاک ← صدیقان + ک
مرفوع

معلموی ← معلموی + ی

معلمی ← معلمی + ی
منصوب / مجرور فرعی

صدیقی ← صدیقین + ی
منصوب / مجرور فرعی

اعراب تقدیری: اسم معربی که به خاطر شرایط تلفظی هیچ علامت و حرکتی انتهایش نمی‌گیرد پس در اعراب تقدیری کلمه انتهایش هیچ چیزی نمی‌گیرد.
الدنیا مزرعة الآخرة.
 مبتدا مرفوع تقدیراً

مجرور	منصوب	مرفوع	
✓	✓	✓	(۱) اسم مقصور:
✓	(ـَ) اصلی	✓	(۲) اسم منقوص:
✓	✓	✓	(۳) هر اسمی که + ضمیر ی متکلم وحده: (مضاف)

جدول اعراب تقدیری

بررسی اسم منقوص در حالات مختلف اسمی:

تقدیری = هیچی نمی‌گیرد

(مرفوع - مجرور)
القاضی

اصلی
منصوب
القاضی

قاضی الحاجات

قاضی الحاجات

مضاف

قاضي ←

قاضي ← قاضی

(قاضياً)

تنوین

بنابراین هر اسم مفتوحی که (ی) آخرش حذف شده باشد و به جایش تنوین (ـِ) گرفته باشد ۱۰۰٪ اعرابش تقدیری است حال، مرفوع یا مجرور یودنش در جمله مشخص می‌شود.

تداخل اعراب فرعی و تقدیری:

سَلَّمْتُ علی موسی. ← غیر منصرف مجرور (فرعی)
 ← مقصور ← همواره (تقدیری)

تذکر مهم: در تداخل اعراب فرعی و تقدیری همواره اولویت با اعراب تقدیری است مگر زمانی که جمع مذکر سالم یا مثنی به ضمیر ی متکلم وحده مضاف شوند، که در این حالت اعرابشان همواره فرعی باقی می‌ماند.

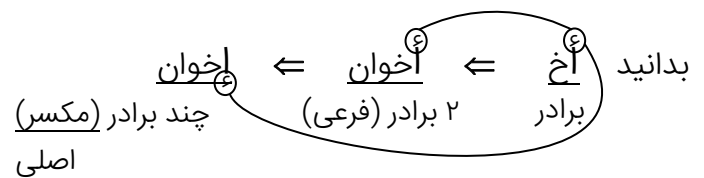
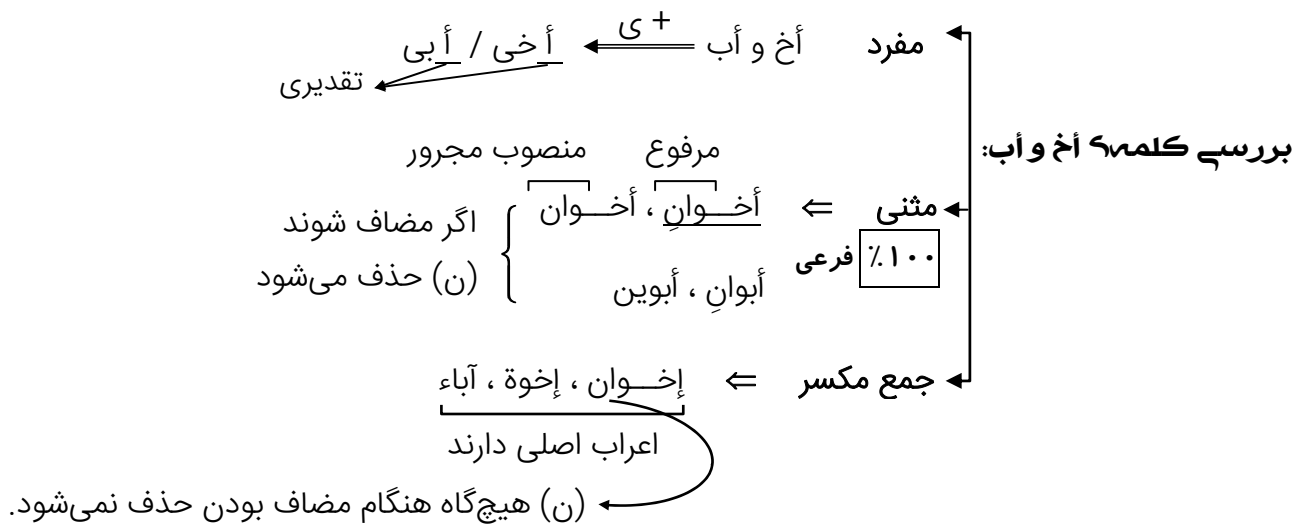
معلمی با معلمی ← چه تفاوتی دارد

معلمین + ی

فرعی منصوب/مجرور

معلم + ی

تقدیراً

اعراب محلی: زمانی که کلمه یا عبارت غیر قابل تغییر در ظاهر باشد.

(۱) اسمهای مبنی ← همواره محلاً اعراب می پذیرند.

(۲) یک جمله نقش پذیری ← یک جمله: خبر، جمله‌ی وصفیه ...

(۳) یک شبه جمله نقش پذیری ← خبر، خبر مقدم